HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

תרי ותרי נינהו. כי אמרי לא גזל הוו להו תרי ותרי ולא מתכשר בהכי דקי"ל לקמן בפרקין (דף כו.) אין ערער פחות משנים: **דפגם משפחה.** שהעידו עליו שהוא עבד ועבד פסול לדין ולעדות ק"ו מאשה כדאמר בפ' החובל (ב"ק פח.): **גלוי מילתא בעלמא הוא.** משמתמו אמאי אין מעידין עליו מאי חשד נוגע בעדות איכא הכא דבר זה לריכין הן לברר ודבר העשוי ליגלות הוא שיבדקו אחריו עד שיבורר הדבר ואין עדותן של אלו תלוי בהגדתן ואינן אלא מגלי דבר בעלמא: **דעבד תשובה.** והשיב את הגזלה: **ואי לאו רבי אבא דמן עכו.** שהזכירה לי לאחר זמן: **שכחתה.** שכחתיה: **ומת אחד מהן.** עד שלא חתמו: **לריכין למיכתב בו'.** דקיוס השטר בשלשה והרואה שנים חתומין בו יאמר שבשנים קיימוהו: **ואי לתב ביה שטרא דנן נפק קדמנא בני דינא פו לא לריך.** אלא מקרי בי דינא בליר מתלתא: **בי דינא דרבנא אשי.** אורחא דמילתא נקט שהוא היה ראש ישיבה במתא מחסיא בימי רב נחמן בר יצחק ואי כתב ביה שטרא דנן נפק לקדמנא בי דינא תו לא צריך ודאי בית דין חצוף הוא וכדשמואל דאמר שמואל [ו]שנים שדנו דיניהם דין אלא שנקרא ב"ד חצוף דכתיב ביה בי דינא דרבנא אשי ודאי רבנן דבי רב אשי כדשמואל סבירא להו [ז]דכתיב ביה ואמר לנא רבנא אשי:

מתני' [ח]**האשה שאמרה אשת איש הייתי וגרושה אני נאמנת שהפה שאסר הוא הפה שהתיר** [ט]**ואם יש עדים שהיתה אשת איש והיא אומרת גרושה אני אינה נאמנת** [י]**אמרה נשביתי וטהורה אני נאמנת שהפה שאסר הוא הפה שהתיר** [יא]**ואם יש עדים שנשבית והיא אומרת טהורה אני אינה נאמנת** [יב]**ואם משנשאת באו עדים הרי זו לא תצא:**

גמ' א"ר אסי מנין להפה שאסר הוא הפה שהתיר מן התורה שנאמר [יג]**את בתי נתתי לאיש הזה לאשה לאיש אסרה הזה התירה** [יד]**ל"ל קרא סברא היא הוא אסרה והוא שרי לה אלא כי איצטריך קרא לכדרב הונא אמר רב דא"ר הונא אמר רב** [טו]**מנין לאב שנאמן לאסור את בתו מן התורה שנאמר את בתי נתתי לאיש הזה למה לי מיבעי ליה לכדתני ר' יונה דתני ר' יונה את בתי נתתי לאיש הזה** [טז]**הזה** [יז]**ולא ליבם ת"ר** [יח]**האשה שאמרה אשת איש אני וחזרה ואמרה פנויה אני נאמנת והא שוויה לנפשה חתיכה דאיסורא אמר רבא בר רב הונא כגון** [יט]**שנתנה אמתלא לדבריה תניא נמי הכי אמרה אשת איש אני וחזרה ואמרה פנויה אני אינה נאמנת ואם נתנה אמתלא לדבריה נאמנת ומעשה נמי באשה אחת גדולה שהיתה גדולה בנוי וקפצו עליה בני אדם לקדשה ואמרה להם מקודשת אני לימים עמדה וקידשה את עצמה אמרו לה חכמים מה ראית לעשות כן אמרה להם בתחלה שבאו עלי אנשים שאינם מהוגנים אמרתי מקודשת אני עכשיו שבאו עלי אנשים מהוגנים עמדתי וקדשתי את עצמי וזו הלכה העלה רב אחא שר הבירה לפני חכמי' באושא ואמרו אם נתנה אמתל' לדבריה תניא נמי הכי אמרה אשת איש אני וחזרה ואמרה פנויה אני אינה נאמנת ואם נתנה אמתלא אמתלא לדבריה נאמנת ומעשה נמי באשה אחת גדולה שהיתה גדולה בנוי וקפצו עליה בני אדם לקדשה ואמרה להם מקודשת אני לימים עמדה וקידשה את עצמה אמרו לה חכמים מה ראית לעשות כן אמרה להם בתחלה שבאו עלי אנשים שאינם מהוגנים אמרתי מקודשת אני עכשיו שבאו עלי אנשים מהוגנים עמדתי וקדשתי את עצמי וזו הלכה העלה רב אחא שר הבירה לפני חכמי' באושא ואמרו אם נתנה אמתל' לדבריה נאמנת בעא מיניה שמואל מרב אמרה טמאה אני פי' נדה וחזרה ואמרה טהורה אני מהו א"ל אף בזו אם נתנה אמתלא לדבריה נאמנת:

תרי ותרי נינהו [א]אי ערער דפגם משפחה גלוי מלתא בעלמא הוא לעולם אימא לך ערער דגזלנותא וקאמרי [ב]הני ידעינן ביה דעבד תשובה א"ר זירא הא מלתא מרבי אבא שמיע לי ואי לאו רבי אבא דמן עכו שכחתה [ג]ג' שישבו לקיים את השטר ומת אחד מהם צריכין למיכתב במותב תלתא הוינא וחד ליתוהי אמר רב נחמן בר יצחק ואי כתב ביה שטרא דנן נפק לקדמנא בי דינא תו לא צריך ודלמא בית דין חצוף הוא וכדשמואל דאמר שמואל [ד]שנים שדנו דיניהם דין אלא שנקרא ב"ד חצוף דכתיב ביה בי דינא דרבנא אשי ודלמא רבנן דבי רב אשי כדשמואל סבירא להו [ה]דכתיב ביה ואמר לנא רבנא אשי:

מתני' [ו]**האשה שאמרה אשת איש הייתי וגרושה אני נאמנת שהפה שאסר הוא הפה שהתיר** [ז]**ואם יש עדים שהיתה אשת איש והיא אומרת גרושה אני אינה נאמנת** [ח]**אמרה נשביתי וטהורה אני נאמנת שהפה שאסר הוא הפה שהתיר** [ט]**ואם יש עדים שנשבית והיא אומרת טהורה אני אינה נאמנת** [י]**ואם משנשאת באו עדים הרי זו לא תצא:**

גמ' א"ר אסי מנין להפה שאסר הוא הפה שהתיר מן התורה שנאמר [יא]**את בתי נתתי לאיש הזה לאשה לאיש אסרה הזה התירה** [יב]**ל"ל קרא סברא היא הוא אסרה והוא שרי לה אלא כי איצטריך קרא לכדרב הונא אמר רב דא"ר הונא אמר רב** [יג]**מנין לאב שנאמן לאסור את בתו מן התורה שנאמר את בתי נתתי לאיש הזה למה לי מיבעי ליה לכדתני ר' יונה דתני ר' יונה את בתי נתתי לאיש הזה** [יד]**הזה** [טו]**ולא ליבם ת"ר** [טז]**האשה שאמרה אשת איש אני וחזרה ואמרה פנויה אני נאמנת והא שוויה לנפשה חתיכה דאיסורא אמר רבא בר רב הונא כגון** [יז]**שנתנה אמתלא לדבריה תניא נמי הכי אמרה אשת איש אני וחזרה ואמרה פנויה אני אינה נאמנת ואם נתנה אמתלא אמתלא לדבריה נאמנת ומעשה נמי באשה אחת גדולה שהיתה גדולה בנוי וקפצו עליה בני אדם לקדשה ואמרה להם מקודשת אני לימים עמדה וקידשה את עצמה אמרו לה חכמים מה ראית לעשות כן אמרה להם בתחלה שבאו עלי אנשים שאינם מהוגנים אמרתי מקודשת אני עכשיו שבאו עלי אנשים מהוגנים עמדתי וקדשתי את עצמי וזו הלכה העלה רב אחא שר הבירה לפני חכמי' באושא ואמרו אם נתנה אמתל' לדבריה נאמנת בעא מיניה שמואל מרב אמרה טמאה אני פי' נדה וחזרה ואמרה טהורה אני מהו א"ל אף בזו אם נתנה אמתלא לדבריה נאמנת:

מסורת הש"ס

א) סנהדרין ג. ה: ב. פז:, ב) [בכורות לו.], ג) קדושין סד. [ש"ס], ד) לקמן מו., ה) [לקמן מו:], ו) [וה"ה דהוה מלי למימר בערער דפגם משפחה וכגון דקאמרי ידענו שנשתמרה. ת"י עה"ג], ז) [ה: ועי' תוס' שם ג. ד"ה לרבנן],

תורה אור השלם

1. וְאָמַר אֲבִי הַנַּעַר אֶל הַזְּקֵנִים אֶת בִּתִּי נָתַתִּי לְאִישָׁה הִוּאָ וַיִשְׂנָאֶהָ: דברים כב טז

גליון הש"ם

גמ' למה לי קרא סברא. כ"ק מו ע"ב נלה כה ע"ש:

מוסף רש"י

ב"ד חצוף. שעברו על מקנת חכמים (סנהדרין ג.). **האשה שאמרה אשת איש הייתי.** ולא הייתי מוחזקין בה שהיא אשת איש מעולם, **וגרושה אני נאמנת.** ומותרת להנשא (בכורות לו.). **לאיש אסרה.** על הכל שאין לנו יודעים למי, וכי אמר הזה המילה לזה (קדושין סד.). **הזה ולא ליבם.** אין יכם שהוליח שם רע על נשואי אחיו בכלל פרשה זו לטעון טענת בתולים (לקמן מו.).

תוספות רי"ד

תרי ותרי נינהו פי' ועד שלא חתמו אמאי מעידין והא אין ערער פחות מב' שאין משגיחים בדברי היחיד וכיון שב' אומרים גזלן הוא ואלו אומרים שלא גזל הו"ל תרי ותרי וכל תו"ת הו"ל ספיקא דאורייתא ובספיקא דאורייתא לא אמרינן אוקי גברא אחזקתיה כדאמרינן לקמן בפרקין וכיון דהאידנא איתוקם בספק גזלן היכי מחתמינן ליה ומפקינן ממונא אפומיה הלכך אע"פ שלא חתמו לא יכלו להכשירו ואי ערער דפגם משפחה גלוי מילתא בעלמא הוא ואפ' משחתמו מעידים פי' ערער דפגם משפחה שאלו השנים שבאו לפוסלו לא העידו עליו עדות ברורה אלא העידו שבמשפחתו נטמע שם עבד שהוא פסול לעדות וכל המשפחה הן בחזקת שהוא ספק פסול שמא מזרע אותו עבד נולד ואלה מעידים שזה אינו מן המסופקין דברי לן שמייחוס כשרות הוא בא ואינן מכחישין את העדים אלא מוציאים את זה מספק פסול שלא יהיה מסופק כשאר כל בני המשפחה וזהו גילוי מילתא שיכול להתברר ע"פ אחרים שנבדוק אחריו ויתברר אם נולד מן הכשרים או מן הפסולין ובמילתא דעביד לגלויי לא משקרי אינשי והלכך אע"פ שחתמו והן נוגעים בעדות נאמנים דבאיזה עדות אינן נאמנין בדבר שלא נוכל להתברר על ידי אחרים כ"א על פיהם כדלקמן שמעידין שעשה תשובה שאין מכירין תשובתו אלא הם אבל ייחוס האדם דהוא מילתא דעביד לגלויי ע"פ אחרים אע"פ שהן נוגעים בעדותן נאמנים הם. לעולם ערער דגזלנותא ודקאמרי הני ידע' ביה דעשה תשובה שהחזיר את הגזילה ואין כאן משום הכחשה הלכך עד שלא חתמו מעידין עליו וחותם ומשחתמו שהן נוגעים בעדות אין מעידין עליו וחותם ע' בס"ה בערך מ"ר: א"ר זירא האי מילתא מר' אבא שמיעא לי שלשה שישבו לקיים את השטר ומת אחד מהן צריכים למיכתב במותב תלתא כהדא הוינא וחד ליתוהי פי' צריכים להודיע למה לא חתם הג' שיש לך לומר הא' היה קרובו או פסול ומפני זה לא חתם ובעבור זה האשרתא היא פסולה והמורה

תרי ותרי נינהו. פירש בקונטרס וכי אמרי לא גזל הוו להו תרי ותרי ולא מתכשר בהכי דקי"ל לקמן בפרקין (דף כו.) אין ערער פחות משנים: **דפגם משפחה.** שהעידו עליו שהוא עבד ועבד פסול לדין ולעדות ק"ו מאשה כדאמר בפ' החובל (ב"ק פח.): **גלוי מילתא בעלמא הוא.** משמתמו אמאי אין מעידין עליו מאי חשד נוגע בעדות איכא הכא דבר זה לריכין הן לברר ודבר העשוי ליגלות הוא שיבדקו אחריו עד שיבורר הדבר ואין עדותן של אלו תלוי בהגדתן ואינן אלא מגלי דבר בעלמא: **דעבד תשובה.** והשיב את הגזלה: **ואי לאו רבי אבא דמן עכו.** שהזכירה לי לאחר זמן: **שכחתה.** שכחתיה: **ומת אחד מהן.** עד שלא חתמו: **לריכין למיכתב בו'.** דקיוס השטר בשלשה והרואה שנים חתומין בו יאמר שבשנים קיימוהו: **ואי לתב ביה שטרא דנן נפק קדמנא בני דינא פו לא לריך.** אלא מקרי בי דינא בליר מתלתא: **בי דינא דרבנא אשי.** אורחא דמילתא נקט שהוא היה ראש ישיבה במתא מחסיא בימי רב נחמן בר יצחק ואי כתב ביה שטרא דנן נפק לקדמנא תו לא צריך ודאי בית דין חצוף הוא וכדשמואל דאמר שמואל שנים שדנו דיניהם דין אלא שנקרא ב"ד חצוף דכתיב ביה בי דינא דרבנא אשי ודלמא רבנן דבי רב אשי כדשמואל סבירא להו דכתיב ביה ואמר לנא רבנא אשי: **מתני'** האשה שאמרה אשת איש הייתי וגרושה אני נאמנת שהפה שאסר הוא הפה שהתיר ואם יש עדים שהיתה אשת איש והיא אומרת גרושה אני אינה נאמנת אמרה נשביתי וטהורה אני נאמנת שהפה שאסר הוא הפה שהתיר ואם יש עדים הרי זו לא תצא: **גמ'** א"ר אסי מנין להפה שאסר הוא הפה שהתיר מן התורה שנאמר את בתי נתתי לאיש הזה לאשה לאיש אסרה הזה התירה ל"ל קרא סברא היא הוא אסרה והוא שרי לה אלא כי איצטריך קרא לכדרב הונא אמר רב דא"ר הונא אמר רב מנין לאב שנאמן לאסור את בתו מן התורה שנאמר את בתי נתתי לאיש הזה למה לי מיבעי ליה לכדתני ר' יונה דתני ר' יונה את בתי נתתי לאיש הזה הזה ולא ליבם ת"ר האשה שאמרה אשת איש אני וחזרה ואמרה פנויה אני נאמנת והא שוויה לנפשה חתיכה דאיסורא אמר רבא בר רב הונא כגון שנתנה אמתלא לדבריה תניא נמי הכי אמרה אשת איש אני וחזרה ואמרה פנויה אני אינה נאמנת ואם נתנה אמתלא אמתלא לדבריה נאמנת ומעשה נמי באשה אחת גדולה שהיתה גדולה בנוי וקפצו עליה בני אדם לקדשה ואמרה להם מקודשת אני לימים עמדה וקידשה את עצמה אמרו לה חכמים מה ראית לעשות כן אמרה להם בתחלה שבאו עלי אנשים שאינם מהוגנים אמרתי מקודשת אני עכשיו שבאו עלי אנשים מהוגנים עמדתי וקדשתי את עצמי וזו הלכה העלה רב אחא שר הבירה לפני חכמי' באושא ואמרו אם נתנה אמתל' לדבריה נאמנת בעא מיניה שמואל מרב אמרה טמאה אני פי' נדה וחזרה ואמרה טהורה אני מהו א"ל אף בזו אם נתנה אמתלא לדבריה נאמנת:

עין משפט נר מצוה

נד א מיי' פ"ו מהלכות עדות הלכה ז טוש"ע מ"מ סי' מו סעיף כו:
נה ב מיי' שם טוש"ע שם סעיף כו:
נו ג ד מיי' שם הלכה ו טוש"ע שם סעיף כט:
נז ה מיי' י"ב מהלכות גירושין הלכה ל סמג עשין מח טוש"ע אה"ע סימן קנב סעיף ו:
נח ו מיי' שם טוש"ע שם סעיף ז:
נט ז ח מיי' פי"ח מהל' איסורי ביאה הלכה כא סמג לאוין קכז טוש"ע אה"ע סימן ז סעיף ל:
ס ט מיי' שם הלכה כב טוש"ע שם סעיף ו:
סא י מיי' פ"ט מהלכות איסורי ביאה הלכה כא סמג לאוין קכז טוש"ע אה"ע סימן לז סעיף כא:
סב כ מיי' פ"ג מהל' גירה בתולה הלכה ט סמג עשין כה:
סג ל מ מיי' פ"ט מהל' איסורי ביאה הלכה לא סמג עשין מח טוש"ע אה"ע סימן מו סעיף ל:
סד נ מיי' פ"ד מהלכות איסורי ביאה הל' י סמג לאוין קיא טוש"ע י"ד סימן קפה סעיף ג:

תוספות רי"ד (המשך)

פי' צריכים לכתוב קודם שיחתמוהו דקיום שטרות בשלשה והרואה ב' חתומים יאמר שבשנים קיימוהו ואי כתיב [ביה] הא שטרא דנן נפק קדמנא בב"ד תו לא צריך דלא מקרי ב"ד בציר מתלתא. והגאון פי' אם כתבו בפנינו בב"ד הנפק שטרא דנן ואע"ג דלא כתבו במותב תלתא תו לא צריך למכתב וחד ליתוהי דסתם ב"ד כשרי' משמע ולא פסולים ולא קרובים ומקשינן דלמא ב"ד חצוף הוא דאמר שמואל שנים שדנו דיניהם דין אלא שנקרא ב"ד חצוף פי' והאשתרא בטילה דלית הלכתא כשמואל אלא כר' אבהו דאמר אין דיניהם דין ומהדר דכתיב ביה בי דינא דרבנא אשי פי' ב"ד מומחה שבדור והמורה פי' אורחא דמילתא נקט שהוא היה ראש ישיבה במתא מחסי' בימי רנב"י דהוא מרה שמעתתא ובודאי בי דינא דר' אשי לא עביד בתרין ומקשי' ודלמא ב"ד דר' אשי כשמואל ס"ל ואין הלכה כמותן ומהדר דכתיב ביה אמר לנא רבנא אשי פי' רב אשי צוה לנו להזקק לו וכיון שע"פ ר"א עשו בוודאי בי ג' היו דר"א לא טעה בדשמואל דלית הל' כוותיה וכ"ש אם כתבו בבי ב"ד במותב תלתא כהדא הוינא דתו ליכא למיחש לא לדשמואל ולא לקרוב ופסול שחותמים בו שנים ואין צריכין לומר וחד ליתוהי ודוקא אם מת אבל אם חי צריך לחתום שלא יאמרו השנים שהעידו בפניהם חתמו והשלישי לא העידו בפניו ומש"ה לא חתם והאשתרא בטלה: **מתני'** האשה שאמרה אשת איש הייתי וגרושה אני נאמנת שהפה שאסר הוא הפה ואם יש עדים שהיא אשת איש והיא אומרת גרושה אני אינה נאמנת. ת"ר אמרה אשת איש אני וחזרה ואמרה פנויה אני אינה נאמנת ואם נתנה אמתלא לדבריה נאמנת ומעשה באשה אחת שהיתה גדולה בנוי וקפצו